

...

Roxana.c

Mi-am rătăcit tristețea în oraș
să uite unde stau, să nu mă știe...
Venea din anotimpul pătimăș
în care ne mușcasem cu mânie.

În haine gri prin parcuri bântuia.
Speram c-o să se piardă în uitare
dar s-a-ntâlnit tristețea mea cu-a ta...
De-atunci se tot privesc acuzatoare.

Și iată, înspre noi și-au îndreptat
privirile-n tăcere nefirească.
Și cine dintre noi nu-i vinovat?
Și cine ar putea să recunoască?